

vertit faciem versus matris uterum, ut Christum adoraret; & ob hoc saltum illum fuisse factum.

Octavo. Plurimi existimant exultationem Joannis in utero provenisse ex rationis usu, quo Christum in Virginis utero novit; ac proinde illum illico Christum novisse; quod significatum dicunt ex verbis illis Lucæ v. 44. *Exultavit in gaudio infans*, Et v. 15. Spiritu Sancto replebitur adhuc ex utero Matris suæ. Hoc idem asserunt Origenes hom. 10. in Lucam, Irenæus lib. 3. adversus hæres. cap. 18. Chrysostomus hom. 2. de S. Joan. Ambrosius lib. 5. de fide cap. 4. & serm. 63. Hieronymus in Dialogo adversus Luciferianos, alique apud Serry.

Dicimus I. B. Virginis visitationis officium erga cognatam Elisabeth fuisse religiosum & sacrum, ob motiva, quæ superaddimus; quorum fuit præcipuum sanctificatio Joannis in utero, quæ fuit plane miraculosa, non naturalis.

I. Probatur. Si B. Virgo dubitasset, & non credidisset Gabrielis dictis, Elisabeth non dixisset ei: *Beata, quæ credidisti, quoniam perficientur ea, quæ dicta sunt tibi a Domino*; ad quæ verba dixit Beda: *Vere beata, quæ Sacerdote præstantior* (Zachariam intelligit) *cum enim Sacerdos negasset, Virgo correxit errorem*. Unde Cornelius a Lapide rem explicans, ut nos incedimus ad cap. 1. Lucæ ver. 45. hæc habet: *Cognovit ergo Elisabeth per Spiritum Sanctum, B. Virginem credidisse Angelo nuncianti Christi conceptionem, & nativitatem*. Et præ omnibus Ambrosius lib. 2. Comment. in Lucam, firmat hoc ipsum autoritatis suæ calculo, dicens: *Ubi hoc audit Maria, non quasi incredula de oraculo, nec quasi incerta de Nuntio, nec quasi dubitans de exemplo, sed quasi lata pro voto, religiosa pro officio, festinans præ gaudio, in montana perrexit*.

II. Probatur. Non recte compatiuntur in B. Virgine hesitatio, & firmitas in dictis angelicis fide danda; sed ex Evangelio habemus firmitudinem, qua angelicis dictis fidem præstitit: ergo excludenda est ab ea omnis hesitatio: ergo non perrexit in montana ad visitandam Elisabeth, ut seipsam de angelicis dictis redderet certiore. Major est certa; quia in eodem intellectu, & de eodem objecto non compatiuntur fides, & dubium, cujus nomine venit hesitatio, maxime quando fides est divina; dubius enim in fide est infidelis, Minor vero probatur ex illis

verbis, quæ Virgo Deipara Angelo nuncianti dixit: *Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum*. Nec dicatur, quod Virgo credidit quæ dicta fuerant de seipsa, non vero de Elisabeth; nam si credidit, quod Virgo conceptura, & paritura erat, quod est difficilius, a fortiori credidit, quod vetula conceperat, & paritura etiam erat. Ceterum fides in omnibus esse debet integra; quia si in uno deficit nulla est.

III. Probatur. Si nos habemus sacra, & religiosa motiva, quæ B. Virginem moverunt ad visitandum Elisabeth, non est ratio, ut dicamus, visitationem ejus fuisse civilem, & mere officiosam; sed hæc motiva ex Sanctis Patribus habemus: ergo &c. Probatur minor. Primum motivum adducit Cornelius a Lapide dicens: „ Primo, ut Verbum in se conceptum, „ aliis annunciarer, ejusque gratiam eis „ aspiraret. Volebat enim Christus in ea „ incarnatus illico inchoare officium Sal- „ varioris, ad quod a Patre missus erat „. Er ad hoc confirmandum adducit verba „ Ambrosii, quæ retulimus: *Abit, non „ quasi incredula de oraculo, &c.* Secundum „ motivum fuit, idem Cornelius inquit, „ ut Joannem a peccato originali expia- „ ret, eoque cum Elisabetha Matre Spiritu „ Sancto impleter; sicque Christi hon- „ nor, omniumque devotio cresceret „. Et Origenes confirmat homil. 7. in Lu- „ cam. *Jesus, qui in utero Virginis erat, „ Joannem adhuc in ventre matris positum „ sanctificare destrabat*. Tertium motivum „ fuit, prosequitur Cornelius, „ ut Elisa- „ berthæ cognatæ suæ de concepto per mi- „ raculum Joanne congratularetur, eique „ gravidæ, & seni serviret, ideoque man- „ sit cum ea toto reliquo tempore, quod „ grvida fuit, puta mensibus tribus, usque „ dum pareret Joannem. Ita Beda, & „ alii „. Quartum motivum fuit, ut B. Vir- „ go daret omnibus charitatis, & humili- „ tatis exemplum, a quo proinde plures in „ Ecclesia occasionem arreperunt, ut si- „ milita peragerent, & in sodalitatibus institu- „ tis sodales ad eadem peragenda obliga- „ rent. Denique hæc omnia concludit Car- „ dinalis Toletus annot. 115. in c. 2. Lucæ, „ dicens, quod B. Virgo illi se itineri dedit, „ ut divinam voluntatem impleter. Sunt „ ejus verba: *Non habemus certitudinem „ ullam, neque ex Scriptura ipsa, neque ex „ traditione, nec ex Patrum doctrina, B. Vir- „ ginem hæc omnia, quæ subinde per illam „ prodigialiter facta sunt, novisse tunc, cum „ pro-*